

החולץ ליבמתו פרק רביעי יבמות

מזג.

עין משפט
נר מצוה

צא א מיי פֿירא מנהל
 כלס הלכה ד:
צב ד מיי פֿירא מנהל ג
 ועיין עס צ"מ:
צג ד מיי פֿירא מנהל
 גרועלע כל כו
 עשין ז טושיע אה"ע סי'
 יג עיפא כל וספיקא א'
צד ה מיי פֿירא מנהל
 תעניות הלכה ו סג
 עשין מדר"ג טושיע א'
 סימן תקנא ע"פ א'
צה ו מיי וסמג עס
 טושיע א' סימן
 תקנא ע"פ א' צנזנים
 למא גם צ"ח ורה"ש
 שמעוני ועי' פ"ק
 צ"ח ע"ס (השמות) [ו]:
צז ו מיי פֿירא מנהל
 ארשט הלכה ד טור
 ש"ע ע'

תוספות ישנים (המשך)

[illegible]

במקום שמונת רבבם. גרסי' ול"ג לספר דהא אחרין צירושלי
במועד קטן לגיהוק ולתספורת שלשים יום והר"ר יעקב
מאורלייני"ש הביא מהך גרסא דלשה מותרת בנטיילת שער וכן איתא
בזה"ג עוד מזניו למימר ^הדהאס אליבא דר' יוסי קיימי דשרי תספורת
באבל דמיז כתב בעל ה"ג כשם שאסור
לגלח דבמזע כן אסור ^הלגלח דמיז
אבלו דברי רבי יהודה רבי יוסי ממיר
כל ל' יום אסור לתספורת אחד זקנו
אחד שער ראשו ואחד כל שער שבו
וכשם שאסור ^הליטול זפרנים במועד
כן אסור דמיז אבלו דברי רבי יהודה
ר' יוסי ממיר והאשה מותרת בנטיילת
שער לאחר ז' ומהו אינ נראה דשם
א"ר דשריא באבלה שריא נמי בתשעה
בזא וכן ר' יוסי דשרי לספר באבלות
שרי נמי בתשעה בזא ועוד נראה
לדרכי יוסי נמי אסור לספר דמסתמא
יליף פרע פרע ממזיר וכל ראשו הוא
דשריא לגלח דמיוול הוא אבל לספר
אסור וכן משמע מתוך הלכות גדולות
שהצאתי וא"כ לא גרסינן הכא לספר
דגילוח כל הראש לא מיקרי סיפורת:
גשמונת רבבם. אחר שצעה
ותוך ל' והא דמשמע

צ' ואלו מגלחין (מ"ק דף כג.) דלצל
אסור לכנס כסותו במים היינו מוך ו'
דדוקא גיהוך אסור מוך שלשים יום
ומיהו גיהוך דידן שרי כדלמרינן צ"ק
דכתובות (דף י:) דגיהוך שלל ככיצום
שלום ואין להפסיק: **מ"א** היא
דתנן. לנאי דפרשית דלציפול פליגי
רבי יהודה ורבי יוסי קשה דנוקי הא
דשרי לארס בתשעה בצב כרבי יהודה
דשרי נמי בצבל וכי תימא מ"מ תקשה
ליה שפצרת רבי יוסי הפוכה מדרבי
יהודה דר' יהודה מממיר טפי ככיצום
מציירוסין ולרבי יוסי איפכא ע"כ אין
הש"ס חושש בצב דהא לקמן דרבי
למימר דלנאי היא וי"ל דאין נראה
להש"ס ששום תנא יחלוק אמתני דשרי
לארס בט' בצב אס לא ימנא ברייתא
בפירוש דהא לקמן כשנמא ברייתא
נמי צהדיא דקמני ממעטין מליארס
דוחק ומוקין לה בפסודת אירוסין כי
היכי ללא תפלוג אמתני' (ירושלם):
מ"ב וריתן מלכנות ולנאנע.
צפרק צמא דמענית
צירושלמי מוקין צצנין וגטיעה של
שמה כגון אצורנקי של מלכים וי"מ
דמשא ומתן נמי איירי בשל שמה כגון
צרכי חופה ואין נראה דלא אסר אלא
סעודה עצמה וגראה דריבוי משא ומתן
קא אסר שיעמעטו יותר מצבאל מייסס:
ומה במקום שאסור לישא וריתן.
וא"ת מה לקודס דקודס שמותר
לספר ועוד תימא דתספורת יהא אסור
בקודס דקודס מקי' דשלשים יום
דלצינות שמותר לישא וליתן או משא
ומתן ליספור דשלשים יום דלצינות
מקי' דתספורת צקודס דקודס או
תספורת לישרי בשלשים יום של
לצינות ולפי המסקנא ניחא:

מותר ליארס מקום
אינו דין שמותר ליארס לא תימא דרבי יוסי
יתארסו אלא אימא כל הנשים ינשאו
ולית
לכנס אצל מוך השבת כס שאסור לכנס אסור נמי ליארס וליכא ק"ו:
אלא

רבי לא שנא. רבי סקידר את המסנה לא שנא שתיא מסנה של
רצה לסותמה: רבי חייא. תלמידו מנין לו שהלכה כמותה ססתמה
בצרייתא: שמים עמאות. דחו למילתיה: אחס עסורב. ללא חוי
למלמדי: אחס כפני עמב. שאינה תחובה במסרק: עמאס. שראייה
לנר או למיתוח לפרוש כגדים או חוי
זו מו: אחס מבינתים. שמכל א
המסכות ויטלה האמלעית פו לא חוי:
היהס חילונס אחס. מחסלימות הללו
שנשתיירו ג' עס החילונות וסן חילונה
רדבה היא כעין חילונות שזמסרק
של ען שלנו הלכך לא מהניא כדהייו
למלקט. מלקחים שקורין
ענל"ש. לנר. לקח את הנר: ולמסות.
לנר. לקח את הנר: ולמסות.

וְכָפֹרֶס בְּגָד כְּעֵץ הַחַיִּיטִים שְׂמֹתֵיכֶם
 עֲוֵרוֹת דְּמָמָמִירִים: **עֲמָלָה**: לָקֵמַן
 פִּרְיָךְ דָּהָא תָּנָא רִישָׁא כּוּלָּן (א) לֹאֵת
 אֶחָדָתָם בְּפִנֵּי שְׂמֹתֹת וְשִׁׁיבִיג דִּלְתָּ
 וְהִתְקַיְּנָהּ: **הָא**: דִּקְרָמִי שְׁמִים טִמְאָ
 בְּצוּרִייתָא אֲמַנְעִיֹת דְּחוּזִין טְפִי שֶׁהֶן
 כְּכַגֵּד צִית יֵד הַמֶּסֶרֶק וְכִשְׁהוּ אֹחוֹ
 בּוֹ מְכוּנוֹת הֵן לְסָרוֹק: **וְהָא**: דִּקְרָמִי
 שְׁלֵשׁ אֵין שְׁמִים לֹא בְּצוּרִייתָא וְלֹא
 בְּצִיּוּנוֹת (י) [מִמֶּשׁ] דָּהָא אֲמַרְיֵן הִיתָה
 חִילּוּנָה אֲחַת מֵהֶן טָעוֹר אֲלֵא אִוְתָן
 הַמְשׁוּבוֹת כְּלָפִי הִרְשָׁא לְטוֹר מְכוּנוֹת
 כְּכַגֵּד צִית יֵד הַמֶּסֶרֶק וְלֹא חוּז כּוּלִי
 הֵאֵל הֵלֶכְךָ ג' הוּא דְחוּז בְּמִקְלָת אֲבָל
 שְׁסָפִים לֹא חוּז וְלֹא מִיֵּד: ל"א וְהוּא
 שְׁעִיבֵיק בְּצוּרִייתָא וְכִרְיִיתָא: שְׁמֵי שְׁרוּת
 שְׁשִׁינִים יֵשׁ לְמִסְרָק שֶׁל כֶּמֶר חִילּוֹנוֹת
 וּפְנִימִיּוֹת הַחִילּוּנוֹת עֵיקָר הַמְלֹאכָה
 תְּמַלּוּהָ בְּהֵן וּפְנִימִיּוֹת לְקֹטֵט הַכֶּמֶר שֶׁלֹּא
 וְהוּלָן כְּחִילּוֹנוֹת צִיבֵן ג' בְּמִקְסוֹ
 אֲחָדוֹ וְהַפְנִימִיּוֹת לֵדִין רִיבֵן ג' בְּמִקְסוֹ:
 שְׁטַנְטֵל עֲמָה חֲתִיכָה עֵץ וְהִיא נִעֲשִׂית
 לְגַלֵּה צִית יֵד וְהִיא רִכְיִכָה מִקּוֹן אַחֵר:
אֲלִימִיתָא: עֲצוֹת וְאִינִים רִכְיִכוֹת צִית
 יֵד: וּ דְבִרִי ר"ש: וְלֹא סָתְמָהּ הוּא:
וְכּוֹן עוֹשִׂין מַעֲשֶׂה: כְּלוֹמֵר כִּי רִאשִׁי
 מִנְּהָ חֲכָמִים עוֹשִׂים: רִבּוּ שֶׁל (א)
 מִרְאָשׁוֹן וְרִבּוּ שֶׁ אֲחֵרִים וְאֲמַנְעִיֹת שֶׁלֹּא
 וְהוֹלֵכָהּ: מִיָּקָה רִכְיִכָה לְהַמְתִּין כ"ד
 חֲדָשׁ חוץ מִיָּקָה שְׁנוֹלֵד בּוֹ וְאֵשֶׁה שְׁאִינָה
 מִיָּקָה רִכְיִכָה לְהַמְתִּין ג' חֲדָשִׁים חוץ
 מִיָּמִים שְׁמַת צִעֲלָה וְחוץ מִיָּמִים שְׁנִתְאַרְסָה
 בּוֹ: (כָּל הַשָּׁמַיִם יִתְאַרְסוּ אֲנִשְׁוֹתוֹת קָאִי
 חוּחוֹךְ" מִן הָאֲלֹמְנָה אֲחָא לֹאֵשְׁמֻעִינָא וְלֹא
 אֲחֵלְאָרְסוֹת וְלַמְעוֹטִינָה לֹאֵשְׁמֻעִינָא דְּגַבִּי
 הַבְּצִינָה רִבִּי יוֹסִי מִיָּקָל טְפִי מְכוּלָּה
 דְּהִמְרָא בְּזַרְעָהּ רִבִּי יוֹסִי: ק"ו: רַב חֲסֵדָא
 מִמַּתְמִינָה עַל דְּבִרִי רִבִּי יוֹסִי שְׁאוּסֵר
 לִיאֲרֵם מַחְמַת אֲבִילוֹת כָּל ל' כְּדִקְרָמִי
 לָקֵמַן (נ"ג) כִּמְהָ אֲבִילוֹת שֶׁלֹּא שְׁלֵשִׁים יוֹם:
בְּמִקְסוֹ שְׁאוּסֵר לִכְבֵּם: שְׁמַת שְׁחַל ט'
 צִבְאָל לְהִיּוֹת בְּצוּכָה: מִיָּסֵר לִיאֲרֵם:
דְּמִירוֹסִין לֹאֵן שְׁמֵהּ נִינְהוּ: מִקְסוֹ
שְׁאוּסֵר לִכְבֵּם: חוּץ ל' יוֹם שֶׁל אֲבָל
 דְּהִשְׁחָל אֵין אֲסוֹר בְּתַבְּכוּת אֲלֵא שְׁמַתָּה
 יָמִים דְּכָל שְׁלֹשִׁים יוֹם לְגִיּוֹחַן תִּנּוֹן צִפ'
 וְאֵלּוֹ מִגְלַחִין (מ"ק דף כג.) ° אֲבָל
 כִּיבּוּס לֹא דָהָא תַּסְפּוֹרֶת גּוֹפָה אִי
 לֹאֵלּוֹ דְּלִאֲמִיא פֶּרַע פֶּרַע מְנִיר לֹא
 מִיִּתְסָרָא: קוֹדֵם הוּמָן הוּא: קָא ס"ד
 קוֹדֵם ט' צִבְאָל דְּהִינּוּ לֹא הִשְׁמַת שְׁחַל
 לְהִיּוֹת בְּצוּכָה מִמַּעֲטִין כִּי: **וּמִאֲרִסִּין**:
 דְּלֹאֵן שְׁמֵהּ הִיא וְמִלּוֹה קְעוּדִי: ר' יוֹסִיא

ת ממש דהא אמרי' (קמייטא) [דהיתא] החילונה אחת מהן טהורה אלא באותן המשובות כלפי

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

ד"ר יצחק ד"ר מקום שמונת
כ"ו אבל כבוד לא. עי
מ"ק דף יט ע"א דרש"י
ד"ר שמנה ימים ול"ע:

הגהות הב"ח

(ח) רש"י ד"ה טמאה
וכו' רישא כולן שניטלו
אחת אחת: (ז) ד"ה
ויבן של וכו' שלם הק"ד
אח"כ ז"ל ד"ה ביום
תשעים. יום השלמת ג'
חדשים הק"ד:

לעזי רע"י

שנל"ש [טינליי"ש]. צבת.

מוסף רש"י

ובחמישי מותר. אם
חל חשעה באב צערי
בשבת מותרין ללכת בחמישי,
כשחל ט' באב בד'
בשבת לא יאצטרך למימין
ומותרין כדאמרין בגמרא
לא שנו אלא לפניו כו'
(תענית כו:).

יום' חד מקמאי

ימים הרב אלפס אמר רב
 במוקדם ק"ו ומה במקום
 שחשור לכתב ולכבש מותר
 לראש מקום שדן לשפר
 לכבש אינו דין שמוותר
 ומוכח מהאב המבא
 השאנה מותרת לשפר
 שבעת האילובי הכי
 יאזוח באבלי רבתי ורשי
 גרים ומה במקום
 שחשור לכבש מותר לראש
 במקום שמוותר לכבש אינו
 שמוותר לראש ולג
 לשפר וזמא ליאספאקא
 דרב אלפס בעבור כוכבים
 עובד הבא על בן ישראל
 חולד פגום לכהנות או
 עובד הבא מאי ספקא
 יאזיח מיתה פסוקא אור
 מלמלה ועוד גורס
 כפיז לימא קסבר
 ביבאנא עובד כוכבים ועבד
 על בן ישראל חולד
 שדן יהו דמסור מיהא אל
 ישראל פלך מיהא
 יליקרי חולד מילתא
 ששונה היא שחולד פגום
 לכהנות:

תוספות ישנים

דהא צצרייטא, פי' הא
ראמרי' שלש א' (או שתיס)

5) "ל הא דאמרינן שלם אבל לא שמים מיירי בחינות. 6) נראה ד"ל הלך אם נשתיירו שלם במקום אחד טמא דחזו במהגת וכו'. 7) אולי ד"ל כגון בל' יום של אצילות א"א לומר כן שהרי אסור לספר כל ל' יום. 8) ד' דשאני אצילות חדשה מאצילות ישנה.